

Diefstal en Oude Kant

(Larceny and Old Lace)

Komedie in twee bedrijven

door

VAN VANDAGRIFF

Nederlandse bewerking

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LARCENY AND OLD LACE – DIEFSTAL EN OUDE KANT** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **VAN VANDAGRIFF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 by Pioneer Drama Service, Inc.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Harry - de goedhartige en argeloze neef van Gertrude en Wilma

Goffert - zijn getroebleerde oom die denkt een piraat te zijn

Gertrude - zijn lieve tante die voor haar inkomen casino's berooft

Wilma - zijn andere, lieve tante die ook van casino's beroven houdt

Mordus - zijn sinistere criminele neef

Lester - de criminele maar dwarse helper van Mordus

Brigadier Boonstra - de vriendelijke wijkagent die Gofferts dwaze grillen niet langer kan goedkeuren

Brigadier Lakmoes - de nieuwe wijkagent

Rechercheur Kalis - volgt Mordus' spoor

Rechercheur Knapen - collega van Kalis

Gloria - Harry's onwetende verloofde

Dr. Kortekaas - eigenaar van het plaatselijke tehuis voor geesteszieken

Zuster Noor - de nuchtere verpleegster die voor Dr. Kortekaas het zware werk doet

Notaris Weegbreed - wettigt voor de familie de overeenkomsten

Taxichauffeur - wil wel wachten want de meter loopt gewoon door

Dr. Pretorius - deskundige die Gofferts krankzinnigheid moet bevestigen

Lijst van scènes:

Eerste bedrijf, scène 1: heden, laat in de morgen

Eerste bedrijf, scène 2: dezelfde dag, lunchtijd

Tweede bedrijf, scène 1: dezelfde dag, laat in de avond
Tweede bedrijf, scène 2: die nacht

DECOR:

Het woonvertrek van een oud huis. Er zijn vier uitgangen: rechts achter een trap naar de bovenverdieping, hiervan zien we de onderste treden; midden achter de keukendeur; links achter de deur naar de kelder; links voor de buitendeur. Midden links is een kleine eettafel met stoelen. Rechts achter is een kleine bank met links een tafeltje vol snuisterijtjes. Rechts voor een klein bureau met kastje en laden waarin een notitieblok en pen. Op het bureaublad is een telefoon. Links midden is in de wand een raam met daaronder een raambank, een zitplaats tevens opbergruimte met als zitting een scharnierend deksel. Aan weerszijden van het raam hangen lange gordijnen. Links voor staat een kapstok.

Benodigdheden:

Eerste bedrijf, scène 1:

vier grote koffers; handtassen waarvan een met bundels geld (bijv. gemaakt van op maat gesneden krantenpapier bijeengehouden door elastisch band) en een met een pistool (Gertrude, Wilma)
schop; kromzwaard (Goffert)
tasje met als inhoud vliegtuigtickets (Gloria)
blad met glazen (Gertrude)
krant; ondertrouwformulier; horloge (Harry)
notitieblok (Boonstra)

Eerste bedrijf, scène 2:

blad met borden (Harry)
bezem (Wilma)
insigne; klein notitieblok; foto van Mordus (Kalis)
insigne; visitekaartje (Knapen)
zwaard (Goffert)
officiële papieren (Weegbreed)

Tweede bedrijf, scène 1:

handtas, identiek als die in eerste bedrijf, met bundels geld; pistool (Mordus)
folder; papieren (Lakmoes)
insignes (Kalis, Knapen)
sandwiches (Mordus, Lester)

Tweede bedrijf, scène 2:

zaklantaarn; grote, gevuld lijkende plunjezakken (Mordus)
pistolen (Boonstra, Lakmoes, Kalis, Knapen)
documenten (Pretorius)
documenten (Lakmoes)

Over de dialogen:

Het gebabbel van de tantes heeft vaak weinig te maken met de ontwikkeling van een plot, maar is meer bedoeld om terloops doen en laten van twee lieve oude vrijsters weer te geven. Deze indruk werkt humoristisch, maar als de dialogen niet terloops maar nadrukkelijk worden uitgesproken, werken ze vertragend. Er zijn scènes waarin de dialogen zo zijn geordend dat parallel verschillende informatie wordt verstrekt. Een voorbeeld hiervan vinden we in het begin van het tweede bedrijf als Kalis en Knapen zijn aangekomen en Harry, bang dat zijn tantes bij de bankroof zijn betrokken, Goffert als schuldige probeert aan te wijzen. De agenten echter zijn er om vragen te stellen over Mordus. Deze dialogen dienen snel, goed gearticuleerd en nadrukkelijk gesproken te worden, wil het publiek de gang van zaken kunnen volgen.

Kleding:

De kleding voor dit stuk kan over het algemeen betrekkelijk eenvoudig zijn.

Goffert echter dient van top tot teen gekleed te gaan als een piraat. Hij kan een kleurige halsdoek dragen, een ooglap, barrevoets gaan. Zijn broek heeft korte gerafelde pijpen, om zijn middel draagt hij een brede kleurige band.

Mordus gaat in shockerend zwart, zijn laarzen zijn ook zwart en zwaar. Overal draagt hij grove kettingen en zijn haardracht en opmaak geven de indruk van agressiviteit. De kleding van Lester maakt dezelfde indruk.

EERSTE BEDRIJF

scène 1

Spot op Harry. Harry zit op de bank verborgen achter de krant die hij leest. Even later slaat hij een blad om en neemt het publiek waar.

HARRY: *(tegen het publiek)* O, hallo. Ik ben Harry Heerschap. *(kijkt rond)* Ik houd toch zo veel van deze plek. Dit is bijna mijn hele leven mijn thuis geweest. *(gaat staan)* Nu woon ik hier niet meer. Ik heb mijn eigen plekje nu, in het centrum. Een appartement, klein maar wel comfortabel. Geen overdadige luxe maar ik ben er blij mee. Maar dit huis blijf ik nog altijd mijn “thuis” noemen. Neem dit bijvoorbeeld. *(hand op het tafeltje naast de bank)* Dit tafeltje met al die snoezige snuisterijtjes staat hier al zolang ik mij herinner. Deze bank... *(raakt de bank aan)* is in al die jaren geen centimeter van zijn plaats geweest... behalve met de voorjaarschoonmaak vanzelfsprekend. *(lacht)* Dan moet alles van zijn plaats. Maar als die gebeurd, is gaat alles weer terug op zijn eigen plek. *(zit weer op de bank, kijkt genoeglijk rond)* Ik houd echt van deze vertrouwde plek. *(Goffert zingt uit zicht een luid en onstuimig lied)* Dit is mijn oom Goffert. Feitelijk is het om hem dat ik hier ben. Kijk, oom Goffert heeft wat... begeleiding nodig. Hij... hoe zal ik het zeggen, hij bekijkt de wereld door een andere bril dan u en ik. *(wijst met zijn vinger op zijn voorhoofd; het zingen wordt luider; oom Goffert komt op door de kelderdeur; lichten aan, spot uit)*

GOFFERT: *(gekleed als piraat, draagt een schop. Hij zingt met overgave. Als hij Harry ziet stopt hij)* Alle hens aan dek! *(houdt de schop dreigend omhoog)* Vriend of vijand?!

HARRY: Ik ben het, oom Goffert. Harry.

GOFFERT: *(bekijkt Harry)* Ah! Maatje! Duizend bommen en granaten! Ik dacht dat jij een schurk was die mijn schat kwam stelen. *(dichtbij Harry, ongerust)* Heb je geen verdachte figuren waargenomen?

HARRY: Nee, oom, de kust is veilig en uw schat ook.

GOFFERT: Goed! Dan ga ik me opkalefateren. Graven is zwaar werk. *(dichtbij Harry)* Hou je ogen open, maat. Ik verwacht gedonder. De wind vertelt me dat. *(likt een vinger, houdt die omhoog)* Storm op til, je bent gewaarschuwd! *(Harry saluëert. Goffert gaat zingend links de trap op, af)*

HARRY: *(kijkt hem glimlachend na, herinnert zich dan het publiek)* O, maar hij is absoluut ongevaarlijk. Alleen hij maakt de burens soms

wat nerveus. Hij is constant aan het graven. Als er niet al een kelder geweest was, had hij hem wel gegraven. Altijd bezig schatten te begraven. Vreemde vent. *(denkt even na)* Maar hij is familie en hij is me heel dierbaar. *(telefoonbel)* 'n Ogenblik. *(naar de telefoon, neemt de hoorn op)* Hallo... Gloria! Hoe is het met je, schat? *(bedekt de hoorn met zijn hand, tot het publiek)* Mijn verloofde... *(in de telefoon)* Ja, liefste... nee, ze zijn nog niet terug... hun vliegtuig is een uur geleden geland, dat weet ik zeker... Ik heb Schiphol gebeld... Ja... Ja... Eh... Ja, de treinkaartjes heb ik al. *(tikt op zijn jaszak)* Maar waarom kom je niet hierheen? *(pauze)* Natuurlijk wil ik je zien! *(pauze)* Zie ik je straks. Ik hou van je. Doeg. *(legt de hoorn neer, tot het publiek)* Prachtmeid, die Gloria! We gaan trouwen, morgenochtend nemen we de trein naar de kust. Haar hele familie is daar al. En mijn tantes... maar dat is natuurlijk zo... die kennen jullie nog niet... *(stemmen en lachen van Gertrude en Wilma achter de voordeur)* Maar dat treft! Daar zul je ze net hebben! *(naar de deur, opent deze, armen wijd)* Tante Gertrude! Tante Wilma! *(Gertrude en Wilma op, twee oudere dames in kleurige broekkostuums met bij zich veel bagage waaronder een flinke handtas)*

WILMA: Harry, wees 'ns lief en neem ook even iets... *(Harry wil de handtas overnemen)* Nee, nee, nee, niet die, deze. *(wijst naar een grote koffer, Harry pakt die op en kust Wilma op de wang)* Fijn zo, lieverd. Die koffers zijn zo zwaar.

GERTRUDE: Dag, Harry, jongenlief.

HARRY: Dag, tante Gertrude. *(kust haar, pakt nog enkele koffers op, draagt ze naar de trap, zet ze daar neer)*

WILMA: Het is zo heerlijk om weer thuis te zijn.

GERTRUDE: En of. Ik heb dit alles hier zo gemist.

WILMA: Reizen is zo vermoeiend.

GERTRUDE: En of. Ik ben uitgeput.

WILMA: Ach maar mijn lieverd, dan ga je toch even boven rusten. Harry en ik zorgen wel voor de bagage.

GERTRUDE: Kom zeg, doe niet zo mal. Ik kan best helpen.

HARRY: Hoe was de reis, meisjes? Nog 'n dikke stapel geld gewonnen? *(de dames kijken elkaar veelbetekenend aan)* En? Zeg nou niet dat jullie het hele familiekapitaal aan de blackjacktafel hebben verloren! *(de dames giechelen als schoolmeisjes)* Jullie zijn heel ondeugend.

GERTRUDE: Kom toch! 't Is gewoon een onschuldig spelletje.

WILMA: 't Kan helemaal geen kwaad.

GERTRUDE: Bovendien kunnen die casino's dat makkelijk

opbrengen.

WILMA: O, heden ja! Harry, je had ons moeten zien! Het was geweldig!

GERTRUDE: Meer dan geweldig!

WILMA: Dat kleine beetje dat wij meenamen missen ze niet eens.

GERTRUDE: Dat missen ze absoluut niet.

WILMA: Ze hebben miljoenen.

GERTRUDE: Miljoenen!

HARRY: *(tegen het publiek)* Heeft u ooit zulke schatjes gezien? *(tegen de tantes)* Ik ben blij te horen dat Monaco jullie bezoek heeft overleefd. En nu ga ik jullie bagage naar boven brengen. *(wil de handtas als eerste pakken)*

GERTRUDE: Niet die, lieverd, voor die tas zorg ik zelf. Maar al die andere mogen graag naar boven. *(Harry neemt twee van de grootste koffers en draagt die de trap op, af. Wilma en Gertrude zien hem vertrekken en nemen de handtas naar de tafel en legen de inhoud daarop, heel veel stapels bankbiljetten)*

WILMA: Lieve help! Het is nog veel meer dan ik dacht.

GERTRUDE: En of! Ik denk niet dat we ooit zoveel hadden. Je moet die arme man wel heel erg bang gemaakt hebben met je pistool onder zijn neus.

WILMA: Denk je echt? Het was helemaal niet mijn bedoeling om hem bang te maken. *(haalt het pistool uit de tas)* Misschien moet jij de volgende keer het pistool maar doen.

GERTRUDE: O nee, jij bent veel beter met die dingen dan ik. *(pakt het pistool met twee vingers, loopt ermee naar het bureau en bergt het op in een lade)* Bovendien maken wapens mij bang. Weet je nog in Nijmegen, het Casino aan de Waalkade? Mijn hand beefde zo dat ik bang was dat het ding uit zichzelf zou gaan schieten.

WILMA: O ja, dat weet ik nog. *(giechelt)* Die arme man aan het loket dacht dat ook. Maar toen op die rivierboot in mei, toen was je wel helemaal in vorm.

GERTRUDE: Ja maar dan moet je wel weten... ik schaam me echt... *(fluistert)* Ik had toen tevoren een paar borrels genomen.

WILMA: Gertrude! Jij deugniet! Dat was tegen de regels!

GERTRUDE: Weet ik. Maar ik was zo nerveus.

WILMA: Geen alcohol tijdens het werk.

GERTRUDE: Het spijt me ook echt. Ik zal het nooit meer doen, dat beloof ik.

WILMA: *(kijkt vriendelijk naar Gertrude)* Het geeft niet, lieverd, het is toch goed gegaan. *(Harry op via de trap, de tantes gaan voor het geld staan. Harry pakt de laatste koffers en wil naar boven gaan)*

Harry?

HARRY: *(stopt en draait)* Ja, tante?

WILMA: Waar is oom Goffert?

GERTRUDE: Is hij in de kelder?

HARRY: Hij is boven, hij knapt zich op na het schatgraven.

GERTRUDE: O, hemel!

WILMA: Hij was toch niet moeilijk, hoop ik?

GERTRUDE: Hij heeft toch niet weer mevrouw Stammes' azalea's opgegraven?

HARRY: O nee, er is geen enkel probleem geweest. Al de tijd dat jullie weg waren was hij zo gelukkig als een kind.

WILMA: O, heerlijk te horen. Bedankt, Harry, dat je bij hem bent gebleven. Het is zo'n opluchting te weten dat je bij hem bent als wij op reis zijn.

HARRY: Ach, tante Wilma, ik doe het graag. Zo, en nu nog even deze twee naar boven. *(wil naar boven gaan)*

WILMA: Harry?

HARRY: *(draait)* Ja, tante Wilma?

WILMA: Wil je oom Goffert vragen naar beneden te komen?

HARRY: Doe ik graag. *(wil weer naar boven gaan)*

GERTRUDE: Harry?

HARRY: *(draait)* Ja, tante Gertrude?

GERTRUDE: Je bent zo lief voor ons.

HARRY: Tante Gertrude, ik vind het erg lief van u om dit zo te zeggen. *(de tantes giechelen, Harry naar boven, af)*

GERTRUDE: Hij is echt een goeie jongen.

WILMA: En of. Wat moesten we zonder hem.

GERTRUDE: Vind je dat we het hem vertellen moeten?

WILMA: Wat vertellen?

GERTRUDE: Ach, je weet wel, over onze kleine... onderneming.

WILMA: *(nadenkend)* O, ja, ik weet het niet... vind jij van wel?

GERTRUDE: Hij is zo aardig.

WILMA: Maar is hij er al aan toe?

GERTRUDE: Nee, ik denk van niet.

GOFFERT: *(op via de trap)* Alle hens aan dek! *(de tantes veren op)*

GERTRUDE: Hallo, Goffert.

WILMA: Goffert. We hebben weer schatten die begraven moeten worden.

GOFFERT: *(vinger op de lippen, snel naar de dames)* Ssssst. Moeten die schurftige schurken ons horen, alle haaien en een potvis!?

GERTRUDE: Welke schurken?

WILMA: *(stoot Gertrude aan)* We hebben de hele horizon

afgespeurd, Goffert, er is geen vijand in zicht.
GERTRUDE: O, dat ja, nee, geen vijand in zicht.
GOFFERT: Grrrr. Kielhalen zal ik ze, die schurftige schurken!
Duizend bommen en granaten!
WILMA: Goffert.
GOFFERT: Arrrrgh!
WILMA: We hebben weer een schat voor je om te begraven. (*laat hem het geld zien*)
GOFFERT: Arrrrgh!
GERTRUDE: Het is dit keer een nogal flinke schat, Goffert.
GOFFERT: Arrrrgh!
HARRY: (*op via de trap*) Zo, meisjes, dat is geregeld. (*de tantes draaien geschrokken, proberen voor het geld te staan, deurbel*) Ik doe wel open. (*gaat naar links, kijkt uit het raam*) Zo! Het is brigadier Boonstra.
GERTRUDE: Lieve help.
WILMA: O, Harry, zeg hem dat we net terug zijn van een reis en dat we nu echt geen bezoek kunnen ontvangen.
GERTRUDE: We zijn heel moe, Harry, hij zal het wel begrijpen.
HARRY: (*opent de voordeur; de tantes stoppen snel het geld in de raambank*) Hallo, brigadier. Wat aardig u te zien.
BOONSTRA: (*in de deuropening*) Goedemorgen, meneer Heerschap. Zijn uw tantes thuis?
HARRY: Ze zijn toevallig net terug van een reisje naar Monaco.
BOONSTRA: Monaco. Dat lijkt me leuk. Is het mogelijk ze te spreken?
HARRY: Bezoek komt nu echt slecht uit. Ze zijn heel vermoeid.
BOONSTRA: Het is niet zomaar een bezoek, meneer Heerschap.
HARRY: Is er een probleem, brigadier?
BOONSTRA: (*zacht tegen Harry*) Ik heb er een hekel aan om de dames er nu mee lastig te vallen, maar om eerlijk te zijn, we hebben toch weer klachten gekregen over uw oom Goffert.
WILMA: (*stap naar voor*) Dag, brigadier Boonstra. Kan ik u helpen?
BOONSTRA: O, goedemorgen, mevrouw Heerschap. Excuses dat ik u zo kort na uw terugkomst lastig moet vallen.
WILMA: Geeft niets. Komt u verder.
GERTRUDE: (*stap naar voor*) Ja, kom binnen, brigadier Boonstra.
BOONSTRA: Dank u wel. Goedemorgen, mevrouw Heerschap.
GERTRUDE: Kunnen we u iets aanbieden?
WILMA: Een glas ijsthee misschien?
BOONSTRA: Doet u geen moeite.
GERTRUDE: O, maar dat is helemaal geen moeite. (*naar midden-*

achter, af in de keuken)

BOONSTRA: *(naar de bank)* Alstublieft. Een ijsthee klinkt heel...

GOFFERT: *(trekt een plastic kromzwaard)* Dood alle schurken! Bloed aan de mast!

BOONSTRA: Ah! Goedemorgen, meneer Heerschap.

HARRY: *(stapt tussen Boonstra en Goffert)* Het is in orde, oom Goffert, hij is een vriend. *(Goffert bekijkt Boonstra argwanend)* Neem ons niet kwalijk, brigadier Boonstra, maar oom Goffert... *(zacht tegen Boonstra)* ziet u, hij is niet helemaal goed in zijn hoofd.

WILMA: Maar echt ongevaarlijk.

HARRY: Doet geen vlieg kwaad.

WILMA: Hij is... wat excentriek.

BOONSTRA: Mevrouw, dat weet ik toch.

WILMA: Goffert, toe.

GOFFERT: Arrrrgh! *(steekt het zwaard in de schede aan zijn gordel)*

HARRY: Zo is het goed. Wat kunnen we voor u doen, brigadier?

BOONSTRA: Kijk, het is wel vanwege uw oom dat ik hier ben.

WILMA: Hij heeft toch niet weer bij de azalea's van mevrouw Stammes gegraven?

GERTRUDE: *(op uit de keuken met een blad met glazen)* Hier ben ik! *(stopt)* O, lieve help, is er iets?

WILMA: Het is Goffert.

GERTRUDE: O, Goffert! Toch niet de azalea's van mevrouw Stammes. Harry, we hebben je zo gevraagd op te letten.

HARRY: Ik weet zeker dat hij de tuin niet uitgeweest is. De poort was op slot.

BOONSTRA: *(neemt een glas aan van Gertrude)* Maar we hebben ook geen klachten gekregen over de azalea's van mevrouw Stammes.

WILMA: Wat is er dan?

BOONSTRA: *(pakt zijn notitieboek, leest erin)* Het blijkt dat hij nogal eens achter de struiken in uw tuin ligt en als er dan iemand voorbijkomt, springt hij omhoog en schreeuwt...

GOFFERT: Ik keel je, ellendige schurk! *(allen springen op)*

BOONSTRA: Klopt, zoiets roept hij dan.

GERTRUDE: Lieve hemel!

WILMA: Goffert toch!

GOFFERT: Arrrrgh!

WILMA: Brigadier Boonstra, het spijt ons zo.

GERTRUDE: Dit is een klap. We hadden geen idee. Goffert, hoe kan je?

BOONSTRA: Zoals ik al zei, de burens klagen. Ze zien oom Goffert

als een bedreiging. Maar ik denk dat jullie mij wel iets kunnen garanderen?

WILMA: O ja. U krijgt onze volledige garantie dat Goffert zich voortaan zal gedragen. Is het niet, Goffert?

GOFFERT: Strijk de bezaan! Klem de kluiver! Sluit de luiken! (*springt door de kamer, af via de trap*)

BOONSTRA: Hij is gek!

WILMA: Ach, hij is niet zoals de meeste mensen.

GERTRUDE: Maar echt ongevaarlijk, dat kan ik u verzekeren.

WILMA: Doet geen vlo kwaad.

HARRY: Geen vlieg kwaad.

WILMA: Die ook niet.

BOONSTRA: Goed... okay. Ik heb dus de garantie dat hij de burens geen last meer zal bezorgen?

GOFFERT: (*uit zicht*) Alle hens aan dek! Klaar om te enteren?!

GERTRUDE: Hemeltje nog aan toe.

HARRY: We houden hem onder controle, brigadier.

BOONSTRA: Okay. Ik zal de adjudant zeggen dat u hem onder controle houdt. Maar houdt de man binnen! Begrepen?

WILMA: Ja, brigadier. Dank u wel.

BOONSTRA: (*naar de voordeur, draait*) Dat zou ik nog bijna vergeten...

WILMA: Ja?

BOONSTRA: Doe de deuren goed op slot vanavond.

GERTRUDE: Waarom in hemelsnaam?

BOONSTRA: Eerder vanmorgen is in deze wijk een bank beroofd en de politie heeft reden om aan te nemen dat de daders nog in de buurt zijn.

GERTRUDE: Nee toch! Een bankroof!

WILMA: Hier in de stad? Hoe is het mogelijk!

GERTRUDE: Wat een brutaliteit!

WILMA: Waar gaat het heen met de wereld?

BOONSTRA: Ik denk niet dat u zich verder hierover zorgen moet maken, maar wees wat extra voorzichtig en als u iets vreemds ziet of hoort...

GOFFERT: (*van boven, uit zicht*) Duizend bommen en granaten! Aanvallen! Gooi ze overboord! (*een ongemakkelijke stilte volgt, iedereen kijkt omhoog*)

BOONSTRA: Goed, jullie weten... ik bedoel... ik bedoelde natuurlijk niet... Hartelijk dank voor de verfrissing. (*geeft het glas vlug terug, naar de voordeur*)

WILMA: Geen dank, brigadier, en wij zullen voorzichtig zijn. Tot ziens.

BOONSTRA: Tot ziens. *(af door de voordeur)*

GERTRUDE: *(naar de trap, kijkt naar boven)* Wat moeten we met hem aan?

WILMA: Hij is hopeloos.

GERTRUDE: Maar in wezen is hij zo'n zachte man.

WILMA: Harry, wat moeten we doen?

HARRY: Ik ben zeker dat alles wel weer goed komt.

GERTRUDE: Maar nu jij gaat trouwen...

WILMA: Jij was altijd zo'n steun. Wat moeten we zonder jou?

HARRY: Maar, lieve tantetjes, ik ga de wereld niet uit. Gloria en ik blijven in de stad wonen. Dicht bij jullie.

GERTRUDE: O, Harry, hoe kunnen we je ooit bedanken?

WILMA: Je bent zo'n zegen voor ons.

GERTRUDE: Een grote zegen.

HARRY: Gloria!

WILMA: Wat is er, Harry?

HARRY: Ze is onderweg hierheen. Morgenochtend heel vroeg willen we in de trein zitten.

GERTRUDE: De bruiloft!

WILMA: O, Harry, we zijn zo blij voor jou. Gloria is zo'n lief meisje.

GERTRUDE: En gelukkig is ze ook.

WILMA: Gelukkig dat ze jou heeft.

GERTRUDE: Want jij bent zo'n lieve jongen!

HARRY: En jullie zijn de allerliefste tantes die er maar bestaan. En nu jullie snel naar boven en fris u wat op. Gloria kan hier elk moment zijn. Dus hup, hup, hup... *(drijft de dames speels richting trap, zij dribbelen giechelend en gaan via de trap af; tegen het publiek)* En had ik geen gelijk? Zijn het niet de liefste dametjes die u ooit gezien heeft? Ik ben de gelukkigste man van de wereld. *(ruimt de glazen en het blad op)* Na de dood van mijn moeder hebben zij zich over mij ontfermd. Ik was toen nog zo jong, ik herinner mij mijn moeder niet eens. *(pakt de handtas op, kijkt rond waar hij die zal bergen, ziet de raambank, gaat daar naar toe)* Maar zij zijn voor mij betere moeders geweest dan menig echte moeder... *(doet de deksel open, doet de tas in de bergruimte en sluit de deksel, draait en loopt erbij weg)* ...misschien hebben ze mij verwend... *(stopt dan, keert langzaam terug naar de raambank, sluipt alsof hij een wild dier benadert, tilt langzaam het deksel op en kijkt; slaat dan het deksel dicht, en kijkt naar het publiek; dan tilt hij nog eens langzaam het deksel omhoog en kijkt; hij neemt een paar stapels bankbiljetten, haalt zijn duim vlug bladerend langs een stapel, gooit ze terug alsof het slangen zijn, slaat het deksel neer,*

gaat op de zitting zitten) Oom Goffert!! (deurbel; Harry probeert zich wanhopig in te denken hoe en wanneer zijn oom de bank beroofd kan hebben; deurbel; Harry loopt langzaam naar de voordeur; deurbel)

GERTRUDE: *(van boven, uit zicht) Harry! De bell!*

HARRY: Ja... ik hoor het... *(opent de deur, leunt tegen het kozijn het publiek aankijkend alsof hij daar antwoord van verwacht: Gloria, een aantrekkelijke jonge vrouw, komt binnen en kijkt rond: ze heeft een tasje bij zich; haar ogen rusten uiteindelijk op Harry die de volgende scène uitermate vaag en verward blijft)*

GLORIA: Harry?

HARRY: Eh? O, hallo, Gloria.

GLORIA: O, hallo Gloria? *(lacht) Wat is er met je, Harry? Heb je net een geest gezien of zo?*

HARRY: 'n Geest? Eh... nee... bedankt. *(gaat terug naar de raambank, diep nadenkend; Gloria volgt geamuseerd)*

GLORIA: Dit lijkt niet echt de manier waarop een bruidegom zijn bruid begroet. Maar de trouwpapieren heb je wel?

HARRY: Hu? Wat?

GLORIA: De trouwformulieren.

HARRY: O ja, dat... *(haalt de formulieren uit zijn binnenzak, geeft ze aan Gloria)*

GLORIA: *(neemt ze aan, bekijkt ze goed, wat geïrriteerd) Harry!*

HARRY: Alsjeblieft, Gloria, ik probeer na te denken!

GLORIA: *(geschokt en boos) Harry!*

HARRY: Sorry, Gloria, ik bedoelde het niet zo grof... maar ik heb op het ogenblik iets anders aan mijn hoofd... iets wat zomaar gebeurd is...

GLORIA: Wat dan?

HARRY: Dat kan ik je nu niet uitleggen. Luister, als jij nou 'ns alvast zou gaan en ging pakken...

GLORIA: Dat heb ik al lang gedaan.

HARRY: O... goed, weet je, ga alvast naar het station en koop de kaartjes... *(Gloria heeft die in haar tas, laat ze zien) ...o, je hebt ze al. Is er niet iets anders wat je nog doen moet voor we vertrekken?*

GLORIA: Waarom probeer je mij hier kwijt te raken? Wat gebeurt hier?

HARRY: *(na een vlugge blik op de raambank) Hier? Niets. Doe niet zo raar, Gloria, ik wil je helemaal niet kwijt.*

GERTRUDE: *(op via de trap gevolgd door Wilma, ze zijn gekleed in veel gedragen peignoirs) Kijk, kijk, het is Gloria! Wilma, Gloria is er.*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto